

Sygn. akt **I 1 C 1681/18**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

ZAOCZNY

Dnia 22 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

Sekcja do spraw rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Stolarska

Protokolant: sekr. sąd. Tomasz Łukowicz

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2018 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa **C. (...)** z siedzibą w **W.**

przeciwko **K. B.**

o zapłatę

I oddała powództwo;

II obciąża powoda kosztami postępowania uznając je za uiszczone.

Zarządzenia:

1. odnotować i zakreślić w rep. C
2. odpis doręczyć:
  - pełnomocnikowi powoda
  - pozwanemu z pouczeniem o sprzeciwie
3. przedłożyć z wpływem lub za 30 dni

Sygn. akt I 1 C 1681/18

UZASADNIENIE

C. (...) z siedzibą w W. wniósł w dniu 27 grudnia 2017 r. pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko K. B. o zapłatę kwoty 2.500,05 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu powód wskazał, iż stroną pozwaną (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą we W. – będącej następcą prawnym (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. – łączyła umowa karty kredytowej nr (...) z dnia 25 marca 2008 r., na podstawie której bank przekazał stronie pozwanej środki pieniężne w wysokości i na zasadach określonych w umowie. Powód nadmienił, iż strona pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania, nie dokonując na rzecz banku płatności w terminach i wysokościach przewidzianych w umowie. Na skutek złożonego przez bank stronie pozwanej oświadczenia o wypowiedzeniu, umowa uległa rozwiązaniu, zaś roszczenie z niej wynikające stało się wymagalne. Powód wyjaśnił, iż na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 13 czerwca 2017 r. przedmiotową wierzytelność nabył D. (...) z siedzibą w W., który zbył ją w drodze umowy

przelewu wierzytelności z dnia 29 września 2017 r. na rzecz powoda. Finalnie powód wskazał, że roszczenie stało się wymagalne w dniu 13 czerwca 2017 r.

/pозew w elektronicznym postępowaniu upominawczym – k. 2-4v/

Postanowieniem z dnia 5 marca 2018 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał rozpoznanie sprawy o sygn. akt VI Nc-e 2544589/17 do Sądu Rejonowego w Gdyni.

/postanowienie z dnia 05.03.2018 r. – k. 5v/

Po wpłynięciu sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni powód usunął braki formalne pozwu (art. 505³⁷ § 1 k.p.c.) poprzez złożenie dokumentu pełnomocnictwa wraz z dokumentami wykazującymi umocowanie do jego udzielenia, a także dokumentów zawnioskowanych w pozwie w elektronicznym postępowaniu upominawczym jako zgłoszone dowody.

/pismo procesowe powoda z dn. 16.04.2018 r. wraz z załącznikami – k. 8-81/

Wobec treści art. 505¹ k.p.c. niniejsza sprawa rozpoznawana była w postępowaniu uproszczonym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 marca 2008 r. K. B. zawarł z (...) Bank (...) Spółką Akcyjną z siedzibą we W. umowę o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty kredytowej nr (...), na podstawie której bank udzielił K. B. limitu kredytowego w wysokości 1.000 zł i zobowiązał się do prowadzenia rachunku karty w celu korzystania z ww. limitu. Nadto bank zobowiązał się dostarczyć K. B. kartę kredytową i rozliczać transakcje dokonane przy jej użyciu, zaś K. B. zobowiązał się dokonać spłaty kwot transakcji wraz z należnymi bankowi kwotami opłat i prowizji (pkt 1). Umowa o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty o nr (...) zawarta została na okres jednego roku. (pkt. 20).

/niesporne, nadto umowa z dnia 25.03.2008 r. – k. 18-20/

Umowa z dnia 25 marca 2008 r. o nr (...) zawarta pomiędzy K. B. a (...) Bank (...) S.A. została wypowiedziana w dniu 07 listopada 2008 r.

/niesporne, nadto wyciąg z elektronicznego załącznika nr 1b – wykaz wierzytelności do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 13.06.2017 r./

W dniu 29 marca 2011 r. na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu dokonano wpisu do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. powstałego z połączenia w trybie art. 492 § 1 pkt 1 k.s.h. (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą we (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. poprzez przejęcie całego majątku (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. przez (...) Bank Spółkę Akcyjną z siedzibą we W..

/ niesporne, nadto wyciąg z rejestru przedsiębiorców KRS – k. 43-56v/

W dniu 13 czerwca 2017 r. (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. zawarła z D. (...) z siedzibą w W. umowę sprzedaży wierzytelności, w tym także wierzytelności przysługującej dotychczasowemu wierzycielowi wobec K. B. z tytułu umowy o nr (...).

/niesporne, nadto wyciąg z elektronicznego załącznika nr 1b – wykaz wierzytelności do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 13.06.2017 r. – k. 12/

W dniu 29 września 2017 r. D. (...) z siedzibą w W. zawarł z C. (...) z siedzibą w W. umowę przelewu wierzytelności, w skład których weszła wierzytelność przysługująca dotychczasowemu wierzycielowi wobec K. B. z tytułu umowy o nr (...).

/niesporne, nadto załącznik nr 2 do porozumienia do umowy przelewu wierzytelności z dnia 29.09.2017 r. pomiędzy (...) a C. 2 (...) k. 13/

W dniu 20 grudnia 2017 r. C.(...) z siedzibą w W. sporządził wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, w którym stwierdzono wymagalną wierzytelność wobec dłużnika K. B. z tytułu umowy o nr (...), na łączną kwotę 2.500,05 zł, na którą złożyły się: kwota 941,59 zł z tytułu kapitału, 1.185,19 zł z tytułu odsetek, kwota 373,27 zł z tytułu kosztów.

/niesporne, nadto wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego z dnia 20.12.2017 r. – k.11/

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową w toku postępowania, których prawdziwość nie budziła wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnoszą do sprawy żadnych nowych istotnych okoliczności.

Wobec faktu, iż pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę, nie złożył odpowiedzi na pozew, ani w inny sposób nie zajął stanowiska w sprawie, zaszyły warunki do wydania wyroku zaocznego – zgodnie z art. 339 § 1 k.p.c. Według treści § 2 wskazanego przepisu sąd przyjmuje za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości. W niniejszej sprawie nie budziły one wątpliwości Sądu.

W niniejszej sprawie powód domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 2.500,05 zł z odsetkami ustawowymi i wskazywał jako podstawę swojego żądania na łączącą pozwanego z poprzednikiem prawnym powoda umowę o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty kredytowej o nr (...).

W ocenie Sądu powyższe żądanie powoda uległo przedawnieniu.

Zgodnie z art. 117 § 1 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu, natomiast w myśl § 2¹ tego przepisu po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. To ostatnie unormowanie zostało wprowadzone do Kodeksu cywilnego ustawą z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz.1104) z dniem 9 lipca 2018 r. i stosuje się je do roszczeń, co do których nie podniesiono zarzutu przedawnienia przed tą datą (art. 5 ust. 4 ustawy nowelizującej), a tym samym na jego podstawie przedawnienie jest uwzględniane przez sąd z urzędu.

Zgodnie z dyspozycją art. 118 k.c. (w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie ww. ustawy nowelizującej – zgodnie z treścią art. 5 ust. 1 tej ustawy) jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata.

Wobec powyższego Sąd uznał, że do roszczenia powoda z tytułu umowy o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty kredytowej, jako do roszczenia związanego z prowadzaniem przez powoda działalności gospodarczej, ma zastosowanie trzyletni termin przedawnienia, o którym mowa w art. 118 k.c.

Wskazać następnie należy, że zgodnie z art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Powód w treści pozwu wskazywał, iż przysługujące mu od pozwanego roszczenie stało się wymagalne w dniu 13 czerwca 2017 r., wiążąc tę datę najprawdopodobniej z chwilą nabycia przedmiotowej wierzytelności (umowa cesji z dnia 13.06.2017 r.), niemniej jednak świadczenie w niniejszym przypadku wymagalne stało się z chwilą rozwiązania umowy wskutek jej wypowiedzenia, nie zaś z chwilą jej nabycia przez następcę prawnego wierzyciela pierwotnego. Przedmiotowa umowa wypowiedziana została przez poprzednika prawnego powoda w dniu

7 listopada 2008 r. co wynika wprost z załącznika do umowy cesji wierzytelności. Nawet gdyby przyjąć, iż okres wypowiedzenia wynosił miesiąc od dnia wypowiedzenia umowy, roszczenie stało się wymagalne najpóźniej w grudniu 2008 r. Przedawnienie roszczenia wynikającego z tej umowy nastąpiło więc z upływem trzech lat, tj. najpóźniej w grudniu 2011 r. Jak wynika natomiast z akt sprawy powód wytoczył powództwo w dniu 27 grudnia 2017 r. – po upływie biegu trzyletniego okresu przedawnienia.

W tym stanie rzeczy uznać należało, że roszczenie powoda zarówno co do należności głównej wynikającej z umowy o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty o nr (...) z dnia 25 marca 2008, jak i co do odsetek, uległo przedawnieniu. Zgodnie bowiem z utrwalonym orzecnictwem Sądu Najwyższego, jak i poglądami doktryny, roszczenie o odsetki za opóźnienie przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego (m.in. Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2005 r. w sprawie III CZP 42/04, opubl. Lex nr 141130).

Podsumowując powyższe Sąd w pkt. I wyroku Sąd - na podstawie art. 117 § 1 i 2¹ k.c. oraz art. 118 k.c. - oddalił powództwo.

O kosztach procesu w pkt. II wyroku Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108. k.p.c. obciążył tymi kosztami powoda jako stronę przegrywającą postępowanie, uznając je za uiszczone w całości.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce „uzas”,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnom. powoda,
3. akta z wpływem lub za 30 dni.